

Long live the queen

‘Normaal gezien zou vanavond de finale van de Koningin Elisabethwedstrijd 2020 voor piano gespeeld worden, maar de wedstrijd werd een jaar uitgesteld in de strijd tegen het coronavirus. Radiozender Klara en het onlineplatform VRT NU doken afgelopen week in de geschiedenis van de wedstrijd onder de noemer De Week van de Koningin.’

Dat lezen we op de website van vrtNWS van 30 mei.

Die duik in de geschiedenis leverde een fraai resultaat op.

Klara stelde een Top 30 samen met de 30 ‘meest memorabele momenten’ uit de geschiedenis van de Koningin Elisabethwedstrijd en vroeg aan de luisteraars welk moment hun voorkeur genoot.

En zeg niet dat die luisteraars geen goede smaak hebben.

Zij kroonden Eliane Rodrigues, ons niet onbekend, tot nummer 1.

In 1983 speelde zij tijdens de finale van de Elisabethwedstrijd het Vierde pianoconcerto van Beethoven, goed voor een vijfde plaats. Wie de Top 30 volgde, zag haar aan het werk op die memorabele avond.

Memorabel wordt beslist ook wat mevrouw Rodrigues onlangs weer gepresteerd heeft. Zij maakte een transcriptie van de Vijfde symfonie van haar lievelingscomponist Beethoven. Dat had Liszt haar al voorgedaan. Maar Liszt blijft uiteindelijk Beethoven op de piano. Eliane pakte het anders aan. Met een krachtige Braziliaanse adem blies zij het stof van het werk. Ze beperkte zich niet tot het herleiden van de instrumenten van het orkest tot een enkel instrument en toverde op die manier simpelweg een nieuw meesterwerk tevoorschijn.

ÆTERNUM

De hoes van de cd heeft het trouwens expliciet over ‘Beethoven by Eliane Rodrigues’. Er staan ook enkele zeer persoonlijke transcripties van Bach op de plaat.

Let op: niet geschikt als achtergrondmuziek.
Aandachtig luisteren is de boodschap.

(ÆTERNUM Bach & Beethoven by ELIANE RODRIGUES)

Van volle vliegtuigen naar lege stranden

Sommige lezers en lezeressen kennen onze voorkeur voor de prachtige Algarvestreek in Portugal en dus beginnen we ook tijdig te zoeken naar gunstige vluchten om de 2500 km in zo kort mogelijke tijd te overbruggen.

- * Eind november: we hebben prijs! Op 19 juni kunnen we met Brussels Airlines naar Faro. Gejuich op alle banken. Alweer gelukt en geen vuiltje aan de lucht.
- * 11 maart: de Coronacrisis breekt uit. Gedaan met vliegen. Maar voor hoelang?
- * Later in maart: onze jaarlijkse citytrip met vrienden valt in duigen. We krijgen een voucher aangeboden om eventueel volgend jaar rond hetzelfde tijdstip naar Napels te vliegen.
- * Halfweg april: een gelijkaardig verzoek om ook onze verrassingsreis naar Kroatie in mei te verplaatsen naar een latere datum. Voucher is mogelijk. Ok, maar wat met onze zomerreis naar Portugal? Vele veiligheidsraden en mondkmaskers verder, maar nog geen sprake van reizen .
- * 28 mei: een bericht van Brussels Airlines met de vraag of we nog altijd geïnteresseerd zijn in de geplande reis naar Faro. Hoezo, mag vliegen dan toch? En kan Brussels Airlines nog wel vliegen, want is er geen dispuut met Lufthansa?
- * Een dag later: vinden jullie het erg om op 20 juni te vliegen in plaats van op 19 juni? Geen probleem, we logeren in een appartement, niet in een hotel. We krijgen dadelijk de bevestiging van Brussels Airlines voor 20 juni.
- * 5 juni: VRT en Het Nieuwsblad melden dat vluchten naar Portugal niet toegelaten zijn.
- * 6 juni: het was 'fake news'. Vluchten naar Spanje kunnen niet, naar Portugal wel! Geloof dus nooit helemaal de media (en ik kan het weten).
- * 8 juni: de Veiligheidsraad besluit dat er vanaf 15 juni mag gevlogen worden. Raar toch, niet?
- * 15 juni : de eerste vluchten vertrekken vanuit Zaventem, maar: het probleem met Lufthansa is nog niet opgelost en ... afhandelingsdienst Swiss Port is failliet. Dan maar zelf onze valiezen dragen?
- * 16 juni: er blijkt ook nog Aviapartners te bestaan, die zorgen voor de verdeling van de valiezen.

* 18 juni: de onderhandelingen met Lufthansa worden naar een latere datum verschoven.

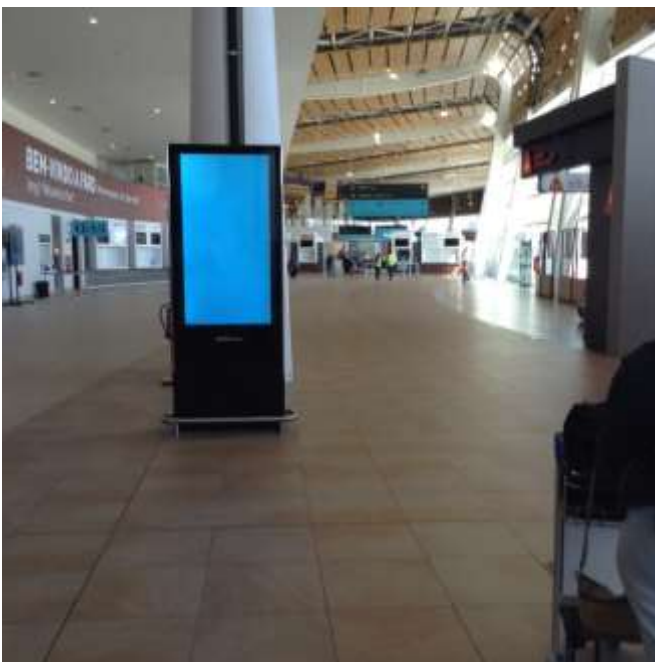
* 20 juni: we kunnen vertrekken. Nog nooit zulke vreemde, verlaten luchthaven gezien. Vlotte inlevering van de bagage. "Het is vandaag de tweede werkdag voor mij sinds maart en ik weet niet of ik maandag nog in dienst zal zijn," klinkt het vertwijfeld van achter het masker van de vriendelijke steward.

De normale controle bij de paspoorten en de handbagage! Alleen ons gel-flesje laten zien . Om de vijf minuten worden de voorschriften door de micro herhaald: afstand, masker, handen wassen in vier talen. Alleen enkele toiletten waren nog in lock down...

Instappen: eerst de laatste rijen: met masker en geen verandering van de zitplaatsen in vergelijking met vroeger . Op drie plaatsen na een vol vliegtuig. De ganse vlucht blijven zitten, tenzij je echt 'moet'. En dat je niks krijgt tijdens de vlucht? Geloof nooit de media. We kregen een Suzy-suikerwafel en een flesje water.

Vlotte vlucht. Gedisciplineerd uitstappen zowaar en aankomen op de luchthaven van Faro, waar het zo leeg is als in Zaventem, terwijl het er anders wemelt van toeristen, stewardessen van reisagentschappen en taxichauffeurs. Op de parking een even desolaat landschap: amper een auto te merken

Aankomst in ons favoriete stadje. Niet de traditionele gezellige drukte. Ook hier alleen inboorlingen. 'Sinds maanden geen Engelsen, Scandinaven, Fransen of Duitsers gezien,' meldt de uitbater van ons geliefkoosde, kleine restaurant, bij wie het water tot aan de lippen staat omdat hij meer dan drie maanden geen klanten meer over de vloer kreeg en alle boekingen voor zijn bescheiden huurkamers geannuleerd zag! En nee, meneer De Caluwe, hij kreeg geen centiem van de regering, via de stad of van Europa.

Dan maar eens gaan kijken naar het prachtige strand, waar je met een overzetboot naar toe moet doorheen het beschermde landschap! Het is zondag en dan moet je normaal gezien met de ellebogen wringen om niet door de arrogante Spaanse zondagstoeristen in het water geduwd te worden. Niks van dit alles: amper 15 passagiers in het bootje. Nog nooit - in de ongeveer 20 jaar dat we hier komen - zulk een verlaten zandvlakte meegemaakt. Leuk voor ons, heel wat minder leuk voor de lokale bevolking. Zwemmen in zee is hier nochtans gratis en er is geen sprake van boetes. Alleen balsport is er momenteel verboden.

En laat ons wel wezen: in de ganse Algarvestreek leeft nagenoeg iedereen in mindere of meerdere mate van het toerisme. En dat het niet aan de lokale bevolking ligt, bewijst de discipline van de Portugezen: ongevraagd zet iedereen in elke winkel een mondmasker op en hetzelfde geldt voor alle openbaar vervoer. De cijfers zijn er dan ook naar: op vier maanden tijd stierven in de ganse Algarve 'slechts' 15 (vijftien !) mensen aan het Corona-virus!

Mocht je nog twifelen aan een leuke, goedkope 'last minute' bestemming: de mensen in de Algarve smeken om jullie komst.

Marcel Coppens

Het zijn Lappen, die Lappen

De hoofdredacteur van Eigen Krabbels is een gelukkig man, denk ik toch. De voorbije jaren was hij zelfs extra gelukkig. Waarom ? In normale omstandigheden verschijnt dit maandblad niet in de maand augustus. De vorige jaren kon hij echter – dankzij de input van vele Wandelkringers – in deze vakantiemaand een extra nummer laten verschijnen. Hierin werden vakantie verhalen gepubliceerd van ZWK'ers die op reis waren geweest op diverse manieren: met het vliegtuig, met de auto, op de moto of zelfs op de fiets. Dit jaar is de hoofdredacteur allicht iets minder gelukkig. De reden ? Het coronavirus natuurlijk, dat iedereen belet om verre verplaatsingen te maken. Een wandelingetje “blokje rond” of een fietstochtje – niet te ver weg – is zo ongeveer het maximum dat we mochten “presteren”. Heel misschien kunnen we deze zomer nog een leuke trip in eigen land maken. Komt er dan wel een vakantienummer in augustus?

De volgende bijdrage – van onze reis in het pre-Coronatijdperk – kan dan ook verschijnen omdat we het geluk hadden in februari nog een reis van een week te kunnen maken naar Lapland.

Omdat Lieve en ik dit jaar 40 jaar getrouwd zijn, zijn we niet met ons tweeën geweest, maar met heel ons gezin nl. drie kinderen en één schoondochter.

We vertrokken 's morgens vroeg vanuit Schiphol, maakten een tussenlanding in Tromsø (Noorwegen) en landden in Kiruna, het meest noordelijke vliegveld van Zweden. Dan was het nog twee uur rijden tot in “the middle of (s)nowhere”, namelijk Kangos, waar onze lodge lag.

Onze verbazing was groot toen we bij aankomst in de Pinetree Lodge in het Nederlands verwelkomd werden. Doordat we bij Xplore the North geboekt hadden, waren de meeste gasten (en het personeel) Vlamingen of Nederlanders.

Om ons te beschermen tegen de plaatselijke koude kregen we sneeuw- en waterdichte kleding : broek, jas, bottinnen, muts en handschoenen.

Voor thermisch ondergoed hadden we natuurlijk zelf gezorgd.

Dat was ons meegedeeld tijdens de voorbereidende vergadering in Gent.

Ook het programma werd toen al toegelicht.

Hondenslee

's Anderendaags begon onze tweedaagse met de hondenslee : wij met ons zessen en een gids. Moeilijk was dat niet : één persoon zit ingepakt in de slee, de andere staat op een ijzeren platform aan de achterkant van de slee. Deze tweede persoon heeft als belangrijkste taak om de vijf sledehonden af te remmen, want deze dieren (geen huskies, maar een ander, sterker sneeuwras) willen maar één ding nl. zo hard en zo lang mogelijk lopen. Ze weten wel dat ze achter de eerste slee (met de gids) moeten blijven en kennen de weg bijna blindelings. Af en toe werd er gestopt, zodat de twee personen eens van positie konden wisselen.

De gids heeft in zijn slee voor twee dagen eten mee want onderweg zie je wel adembenemende sneeuwlandschappen, bossen en bevroren meren maar uiteraard geen cafetaria of taverne. Het middagmaal was dus een pick-nick in open lucht, in de sneeuw.

De gids maakte eerst een vuurtje (met meegebracht hout) zodat de soep kon opgewarmd worden, brood met kaas getoast en thee en koffie gezet.

Ook de honden kregen een snack waarna ze zich, mits wat draaien en keren, wentelden in een gezellig sneeuwplekje. Gelukkig hadden wij rendiervellen mee om op te zitten, warm en waterdicht.

Na de middag werd de tocht verder gezet tot we aan een blokhut kwamen, onze plaats om te overnachten. Het was een ruime hut met verschillende slaapkamers, maar heel basic, want stromend water, elektriciteit en centrale verwarming waren er

niet. Kaarsen en een open haard waren er wel. En er kon gekookt worden door middel van butaangas. Toilet was een hokje buiten met een plank met een gat in. Gelukkig was er een bril met isomo opgelegd, zodat je met je billen niet vast vroom. Met een dikke kaars, die de hele nacht bleef branden, was het echt bijna "idyllisch".

Bij aankomst moesten er wel een aantal “taken” uitgevoerd worden, zoals

-) drinkwater met emmers halen uit een niet bevroren gat in het meer,
-) houtblokken halen voor de open haard en de sauna (die was er wel), maar die moesten we zelf warm stoken,
-) het avondeten opwarmen,
-) de honden eten geven, uit hun harnas halen en aanlijnen, want ze hadden elk hun eigen hokje waar ze beschut waren tegen sneeuw en kou.

De gids kon dit alles moeilijk alleen bolwerken; gelukkig hadden we onze vier jongelui bij die konden assisteren.

Na de sauna, het avondeten en de bijhorende afwas deden we nog enkele gezelschapsspelletjes - alles bij kaarslicht - en genoten in een dikke slaapzak van een zalige nachtrust.

De terugtocht verliep langs een ander parcours, maar wel volgens hetzelfde stramien d.w.z. inclusief de openlucht pick-nick. Onderweg genoten we van de rit en de prachtig besneeuwde omgeving. Dankzij het zonnetje en onze warme kledij voelde de temperatuur van ongeveer min 10 graden niet koud aan.

Deze tweedaagse was alvast een eerste hoogtepunt van de week.

Wandelen met honden

De volgende dag maakten we een wandeling met de honden (en met een gids). Het waren honden op rust en jonge puppies, want in de kennel van deze lodge verblijven ongeveer 180 honden.

Ons logement bestond uit twee naast mekaar gelegen chalets met elk een sauna. Afkoelen kon buiten in de sneeuw, maar Lieve en ik verkozen toch eerder een koude douche in plaats van ons met sneeuw in te wrijven.

Het ontbijt en heerlijk avondmaal gebruikten we in het vlakbij gelegen restaurant. Het lunchen gebeurde gewoonlijk tijdens de dagactiviteit.

De sneeuwscooter

Het volgende hoogtepunt was een dag met de sneeuwscooter. Ook hier waren er per scooter twee personen, een chauffeur en een passagier. De gids reed vooraan en iedereen volgde met een tussenafstand van $\pm$ 25 à 30 meter. Het was opnieuw volop genieten van het zonovergoten sneeuwlandschap. We kruisten enkele keren de openbare weg, maar verkeer viel er niet te bespeuren.

Onderweg werd af en toe halt gehouden zodat de chauffeur en de passagier konden wisselen van plaats. Eén van deze tussenstops vond plaats aan een rendierenboerderij. Hier verzamelen deze dieren in de winter en ze worden er ook bijgevoerd omdat ze in deze periode geen korstmoss vinden, hun lievelingseten.

Op een andere dag maakten we een wandeling met sneeuwschoenen. Dit zijn speciale "raketten" met een soort spikes onder, om voldoende grip te hebben op de harde sneeuwondergrond. Wie in de losse sneeuw stapte, zakte er in tot aan de knieën.

's Morgens werd het rond zeven uur al licht (wat vroeger is dan bij ons in die periode) maar 's avonds werd het wel vroeger donker, zo rond half vijf. Elke dag kwam de zon vijf minuten vroeger op en ging ze vijf minuten later onder. Op een week tijd was er dus een uur meer licht.

De laatste volle dag konden we kiezen uit diverse activiteiten :

-) ijsvissen (maar niets gevangen),
-) langlaufen en fatbike (voor de jongelui),
-) wandelen in de omgeving van de lodge of rond het bevroren meer.

Eén van de hoogtepunten was zeker ook het Noorderlicht dat we op drie verschillende dagen konden waarnemen. Als het 's avonds niet bewolkt is, heb je kans om van dit schouwspel te genieten. De ene keer is het precies een grote, groene lijn die je aan de horizon ziet, de andere keer zie je allerlei grillige vormen bewegen aan de hemel.

Veel te vlug kwam de laatste dag er aan. Na het ontbijt bracht de bus ons terug naar de luchthaven van Kiruna. De herinneringen aan deze sportieve, indrukwekkende en unieke week samen met onze kinderen staan in schril contrast met de lockdown-weken die erop zouden volgen, maar dat wisten we toen nog niet.

P.S. Lapland is geen zelfstandig land. Het is een gebied van $\pm 400.000 \text{ km}^2$ (13 x België) dat zich uitstrekt over het meest noordelijke deel van Noorwegen, Finland, Zweden en Rusland en telt ± 180.000 inwoners.

De geheimen van de Griekse zool onder de Italiaanse laars **CALABRIË**

Geniet nog even mee van onze trip voor het Corona-tijdperk doorheen Calabrië, gelegen in de 'teen' van Italië en maak gebruik van de talrijke links op het web. (ctrl+klik op de linkinformatie)

In het eerste luik bezochten we de streek rond de Ionische Zee met als uitvalsbasis ons hotel in de badstad Catanzaro Lido.

En in het tweede en grootste deel, kozen we als uitvalsbasis een strandhotel in Capovaticano dat gelegen was aan de Tyrreense Zee, en waarvan we een mooi uitzicht hadden op de Eolische eilanden met de vulkaan Stromboli als uitblinker.

Als eerste hoogtepunt op deze reis nemen we je mee naar het 16de eeuwse Aragonees kasteel 'Le Castella' dat in de Middeleeuwen gebouwd werd op de fundamenten van een nog door Homerus beschreven fort en dat door Hannibal bewoond werd.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Le_Castella

Midden in het natuurpark van Serre troffen we het klooster La Certosa di San Stefano di Serra San Bruno aan.

De heilige Bruno van Keulen stichtte daar een volwaardige karthuizerorde.

https://it.wikipedia.org/wiki/Certosa_di_Serra_San_Bruno

Tegen de hellingen van de Monte Consolino prijkt nog het architectonisch juweeltje van een klein Byzantijns kerkje La Cattolica met 5 torentjes en fresco's. Aldaar hadden we ook een panoramisch uitzicht over de stad Silo.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Cattolica_di_Stilo

Om de grootste kathedraal in Calabrië te ontdekken, dienden we naar het stadje Gerace te rijden.

Naast de romaans-renaissance 'Cattedrale dell' Assunta' gunden we ook de 'Santa Maria del Mastro' een verbaasde blik toe.

<https://en.wikipedia.org/wiki/Gerace>

Aangekondigd door onze reisbegeleider ontdekten we achter het hoofdaltaar in de San Franciscokerk de graftombe van Prins Ruffo. De vader van onze koningin Donna Paola Ruffo di Calabria.

https://www.tripadvisor.be/Attraction_Review-g1054626-d8666264-Reviews-Chiesa_di_San_Francesco_d_Assisi-Gerace_Province_of_Reggio_Calabria_Calabria.html

Om de doorsteek naar de Tyrreense zee te beëindigen, brachten we een wandelend bezoek aan het oude en aan de bergflank gelegen gedeelte van de stad Nicotera. Daarna konden we in de verte de 'Stromboli' waarnemen.

<https://en.wikipedia.org/wiki/Nicotera>

Tijd dus om 's anderendaags de bus om te wisselen voor een boot die ons na twee uurtjes varen bracht naar het Eolisch eiland Stromboli waar de nog werkende vulkaan lava uitstoot.

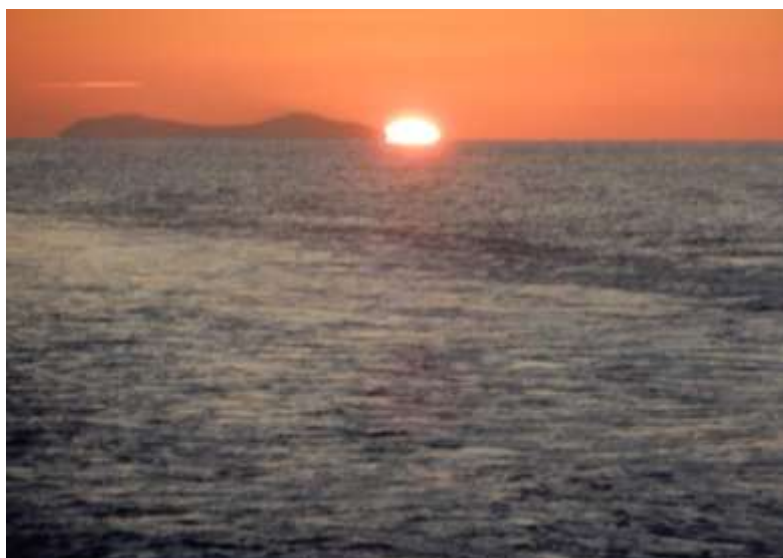
<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/italiaanse-vulkaan-stromboli-barst-opnieuw-uit~a880b654/>

De filmster Ingrid Bergman vertoefde er ook in 1949 toen de film, met de gelijknamige naam van de vulkaan, van Roberto Rossellini er werd opgenomen.

Op het nabijgelegen eiland Vulcano zijn er nog een vijftal vulkanen werkzaam die voor zware zwaveldampen zorgen. Kuurgasten maken dan ook gebruik van de modderpoelen om zich te wanen in een gezond bubbelbad.

Het eiland Lipari beschikt dan nog wel over twaalf niet actieve vulkanen maar genieten kun je nog wel van de warmwaterbronnen.

Niet alleen kun je in de hogerop gelegen burcht genieten van een wondermooi panorama maar ook nog van een geïntegreerde kathedraal die gewijd is aan de beschermheilige van de ganse archipel, de heilige San Bartolomeo.

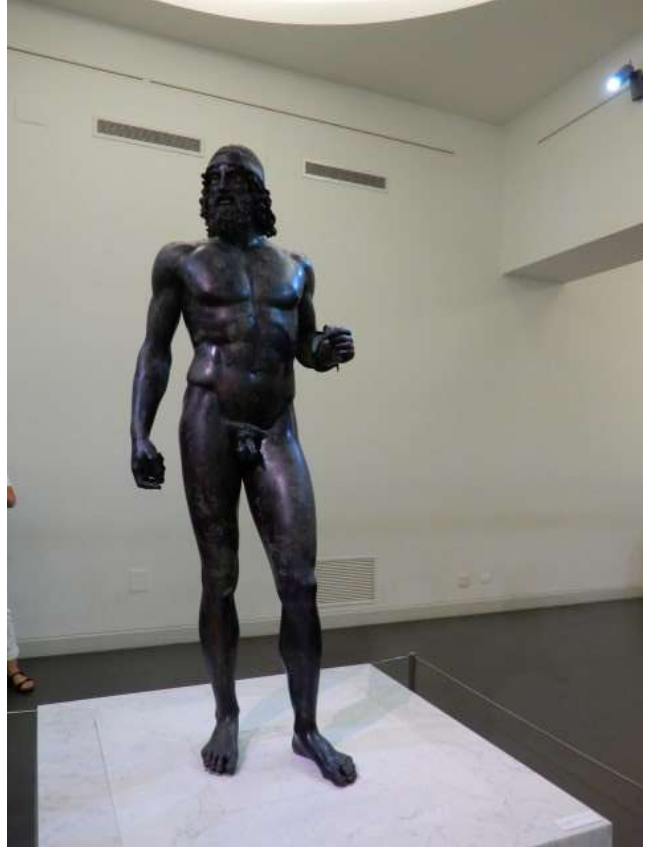
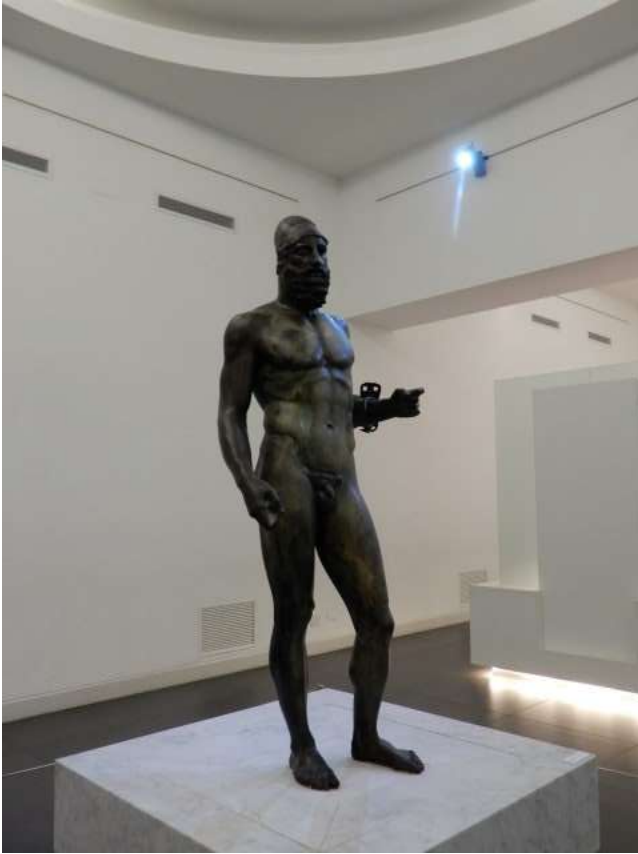

Toen we terugwaarts voeren konden we nog genieten van de reeds ondergaande zon.

We hebben letterlijk de 'zon zien zakken in de zee ...'.

Nu we toch bezig waren aan ons tweede luik van de trip in Calabrië gingen we op bezoek in de gelijknamige 'Regio di Calabria' en Scilla.

Nadat we werkelijk ontstoft werden in het 'Soprintendeza Archeologica della Calabria' mochten we twee gebronsde mannen uit de zee aanschouwen.

Al was het verschil niet uit te maken, maar uit de gespierde houdingen van deze 'Krijgers van Riace' moesten we erkennen dat de ene iets ouder was dan de andere.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Bronzen_van_Riace

De niet bewoonde burcht van prins Ruffo di Calabrië waakt dan weer over het 'Venetië van Calabrië' of de Chianalea di Scilla.

<https://www.youtube.com/watch?v=7kS5gc4p764>

Omdat in de 17de eeuw enkele Napolitaanse schipbreukelingen hun avontuur hadden overleefd hielden zij in de rotsen een kleine grotkerk.

Momenteel houwen nog enkele getrouwen nog medaillons uit in de Chiesetta di Piedigrotta in Pizzo Calabro. Daarom treffen we afbeeldingen aan van John F. Kennedy en van paus Johannes Paulus II.

<https://www.facebook.com/pages/Chiesetta-di-Piedigrotta-Pizzo-Stazione/419489138247838>

Het historisch centrum van het middeleeuws stadje Pizzo wordt dan weer gedomineerd door een Aragonese burcht die opgebouwd werd als herdenkingsoord voor de Napelse Joachim Murat. Deze schoonbroer van Napoleon werd daar na een discutabel verhoor opgehangen in 1815.

https://en.wikipedia.org/wiki/Pizzo,_Calabria

Hogerop in het Normandisch-Zwabisch kasteel in Vibo Valentia uit de 11de eeuw werden de diverse lokalen volgestouwd met vondsten uit de Griekse periode.

https://en.wikipedia.org/wiki/Vibo_Valentia

Een bezoek aan Tropea, de parel aan de Tyrreense zee, was dan ook als laatste stadje op onze trip een uitblinker.

Wel eigenaardig dat we toch eerst en vooral het plaatselijk kerkhof bezochten alvorens we afdaalden naar het stadje.

Het is toch maar een vreemde bedoening als je de afgestorvenen dient te 'begraven' in een muur, wetende dat van verassing en van bijplaatsing in een columbarium geen sprake kan zijn.

In de kathedraal van Tropea troffen we naast de gebruikelijke afbeeldingen ook een tweetal (nu onschadelijke) bommen aan.

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Tropea>

En als we onze ingeburgerde Hollandse reisbegeleider mogen geloven, dan heeft pater Pio zich ook om het welslagen van deze reis bekommerd.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Pater_Pio

Dank, Dorith, onze reisbegeleidster
Dank, Mark, onze chauffeur
Dank, medereisgenoten

Dank, organisatie van Premium-Carolustours.

<https://www.premiumtours.be/>

Ludo Engelen

advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Dansen in de tunnel

‘Na bijna drie jaar werken, zijn de tunnels onder het Operaplein in Antwerpen vanmorgen geopend. Ze werden genoemd naar de Antwerpse balleticonen en zussen Jeanne en Jos Brabants.’

Dat lazen we op de website van vrtNWS van 20 mei.

Goed nieuws of niet? Nu steden met een ietwat vooruitziende blik de auto's zoveel mogelijk uit de stad willen bannen?

Voor de ZWK heeft het nieuws alleszins een markant kantje.

Het zit namelijk zo.

Jos, zeg maar Joske, Brabants deelde lief en leed met ene Fons Verheyen.

Fons was een bijzonder sympathieke man die zich, toen we hem in een ver verleden ontmoetten, outte als oud-lid van de Kring.

Zeer oud lid, toen al, want behorend tot de generatie van Robert Smeets, vader van. Vader en ook zoon Smeets, de Nest dus, waren goede vrienden van Fons en dat brengt ons bij Joske. Letterlijk zelfs want op een avond, toen de zangers nog genoeg leden hadden om een aantal ervan te dumpen in een alternatief groepje – Capriccio zullen we het maar noemen – stond dat groepje oog in oog met Joske Brabants.

Nest vond het maar niets, zo'n stijve harken op het podium die dan nog uitgerekend met hun 'lichte' repertorium schwung in de zaak probeerden te brengen.

En wie anders dan een gerenommeerde balletdeskundige kon enige souplesse brengen in deze statische beeldengroep?

Van de bar naar de barre is weliswaar een kleine stap voor een man, maar bleek een te grote sprong voor die van Capriccio. Veel verder dan wat vastgeroeste bouten loswrikken, is Joske niet geraakt en een tweede sessie is er nooit gekomen.

Omdat in die dagen – gelukkig – niet elke futiliteit gefilmd kon worden, rest er alleen nog de herinnering van sommigen.

In die herinnering is er ook nog plaats voor de 'vaste choreograaf', wijlen oud-lid Sus Cuypers die uiteindelijk meer 'mouvement' in de bende kreeg dan een mens voor mogelijk had gehouden.

Geen brug of tunnel of straat zal ooit zijn naam dragen.

Voor de eeuwigheid zijn zangers nu eenmaal niet gemaakt.

Het leven bij de ZWK tijdens en na de Coronatijd

Wat doet een ZWK'er tijdens de Coronatijd. We kregen er in de vorige nummers van Eigen Krabbels al een gedeeltelijk antwoord op.

Opvallend was wel dat er weinig of geen balkonzwaaiers in onze groep zitten en voor een balkonbezoek wonen we meestal niet dicht genoeg bij mekaar. Misschien toch wel ergens een balkonzanger in ons ledenbestand voor een balconconcert of een gewone balconversatie?

Een lockdownfeestje? Ik acht er sommigen wel toe in staat, met de nodige skyperinha's, e-peritieven of gewoon whatsaperitieven. Tot de stockdown is ingetreden en ook zij overschakelen naar de balkonsolidariteit. Of worden zij fervente raamknuffelaars?

Sommigen overdreven dan weer in die mate dat ze gerust een covidioot of een coronazi mochten genoemd worden, omdat zij geen grein afstandsschaamte bezaten en zelfs niet dachten aan het gebruik van een kuchscherf.

Dan nog liever royaal meedoen aan de anderhalvemeterconomie om zonder hamsterschaamte kilo's toiletpapier te verzamelen na de afhaalfile getrotseerd te hebben om vervolgens voor het eerst geconfronteerd te worden met een nieuwe betaalhygiëne. Meteen deden ze mee in de megalomane poging van bedrijfsleven en banken om iedereen te dwingen naar computers te grijpen tijdens de quarantini-overflowmomenten.

Na een tijdje liepen sommigen er ook ietwat ongemakkelijk bij met een coronakapsel en trachtten ze dat enigszins te camoufleren - tijdens de nog steeds voortdurende mondmaskeroorlog - met maskers mét filters, zonder filters, afwasbare bij 60°, andere bij 30° of gewone wegwerpmaskers, al dan niet bezorgd door de stad, de staat, het leger, de buurvrouw of een schimmige Luxemburgse, gespecialiseerde firma. En dat allemaal zonder buitenschaamte!

Na een tijdje liepen sommigen er ook ietwat ongemakkelijk bij met een coronakapsel en trachtten ze dat enigszins te camoufleren - tijdens de nog steeds voortdurende mondmaskeroorlog - met maskers mét filters, zonder filters, afwasbare bij 60°, andere bij 30° of gewone wegwerpmaskers, al dan niet bezorgd door de stad, de staat, het leger, de buurvrouw of een schimmige Luxemburgse, gespecialiseerde firma. En dat allemaal zonder buitenschaamte!

Tot hiertoe geraakten we ook nog niet geïnformeerd over de komst in onze kring van mogelijke coronababy's, daartoe allicht gedwongen door de verplichte anderhalvemeterpositie. Dat er hier en daar wel een aantal coronakilo's bijkwamen had dan weer andere oorzaken. Sommige meer begoede leden poogden over te gaan tot een lockdownvakantie als tweedeverblijvers, maar

hoewel de burgemeester van Knokke openlijk verklaarde dat de jacht op tweedeverblijvers voor zijn politie geen eerste prioriteit was, zat de schrik er toch goed in. Want hoe kon je bewijzen dat het gezelschap in jouw wagen tot jouw contactbubbel behoorde? En hoe leg je het aan een hooggeleerde flik uit dat die schupjes en die 'pondekes' in de auto dienden om jouw tuintje wat op te knappen in dat tweede verblijf? Niet iedereen heeft immers het geluk te behoren tot de grote groep toogvirologen of epidemistspecialisten.

Maar stilaan geraken we weg van de afstandsschaamte en komen we uit ons kot. Maar hoe moet dat dan? Je vraagt je eerst gezamenlijk af of je wel echt in de contactbubbel zit. Bij de helft waarmee dat ook het geval is, ga je niet over tot het geven van de traditionele knuffel, maar je doet de ellebooggroet, je zet het avondmondmasker op en je probeert je verstaanbaar te maken.

In de alom geroemde anderhalvemeterpositie tracht je een gezamenlijk liedje te kwelen, je kijkt met vernietigende blikken naar de onverlaat die niet eens rood wordt wegens het overtreden van de hoestschaamte en je wijst hem erop dat hij in het vervolg zijn toevlucht moet nemen tot het elleboogniezen.

Maar vermits er – zoals gewoonlijk – niks deftigs uit die verroeste kelen komt, is het coviddikijken voor onze dirigent om te weten wat hem te doen staan. "Wandelen", zegt de voorzitter en dus trekken wij – op anderhalve meter van mekaar – in een drafje naar de dichtst bijzijnde kroeg, waar het bier nog de coronavervaldag niet bereikt heeft. Niks nieuws onder de ondergaande zon dus bij de ZWK, want zoals jullie weten, wijken wij nooit!

ZWK en 'Voice Male'

Om onze negentigste ZWK-verjaardag in alle stilte op 25 oktober 2003 op te fleuren, had Johan contact opgenomen met een opkomende Antwerpse a capella groep, die spijtig genoeg vorig jaar haar afscheidsconcerten heeft gegeven: 'Voice Male'.

Jong talent een kans geven om eens voor een ruim publiek te mogen optreden is toch ook vaak een leuke doelstelling van de ZWK geweest.

Ons bestuur had de grote provinciale Arenbergschouwburg afgehuurd en de overgebleven onverkochte zitjes werden ter beschikking gesteld van deze jongelieden.

Groot was onze verbazing dat de populariteit van deze groep in 2003 zo enorm was toegenomen dat we zelfs zitjes te kort hadden om de Antwerpse luisteraars van de 'Zuid'-wijk een plaatsje te geven in de ruime Arenberg.

Na de pauze mochten wij de opgehitste luisteraars dan entertainen met onze zang van:

Aquarius, Unchained Melody, Memory, Happy Together, Please Me, Oh Pretty Women, Don't Fence Me In, Yes Sir That's My Baby, Great Pretender, Sixteen Tons, Old King Cole, The Parting Glass, Only You, Thubtumping en The Wall.

Deze laatste zang 'The Wall' kennen wij beter onder de kreet: 'Hé Teacher'.

Een kreet die alle leerkrachten van ons als lofzang mogen aanhoren voor hun geleverde inspanningen tijdens de afgelopen Coronaperiode.

Druk op de knop, selecteer het concert en geniet nog even mee.

Drukknop naar Concert

Weet je dat...

...onze vriend Ludo niet alleen maandelijks mee zorgt voor de lay-out van uw geliefde Eigen Krabbels, maar dat hij er de laatste maanden nog stuntwerk aan toevoegde door mooie muziek of legendarische concerten van ons koor zo maar toe te voegen aan de teksten. Je dient slechts op een toets te drukken.

...je in dit digitaal nummer kan luisteren naar het concert dat de ZWK hield, samen met Voice Male. Je hoeft slechts op een toets te drukken. Luister maar eens!

...de zangers zelf echter nog een tijdje op hun honger zullen blijven zitten, want er kwam geen groen licht voor het op 10 juni nochtans goedgekeurde basisprotocol voor de niet-professionele sector. Er komt voor 30 juni alvast geen koorzang!

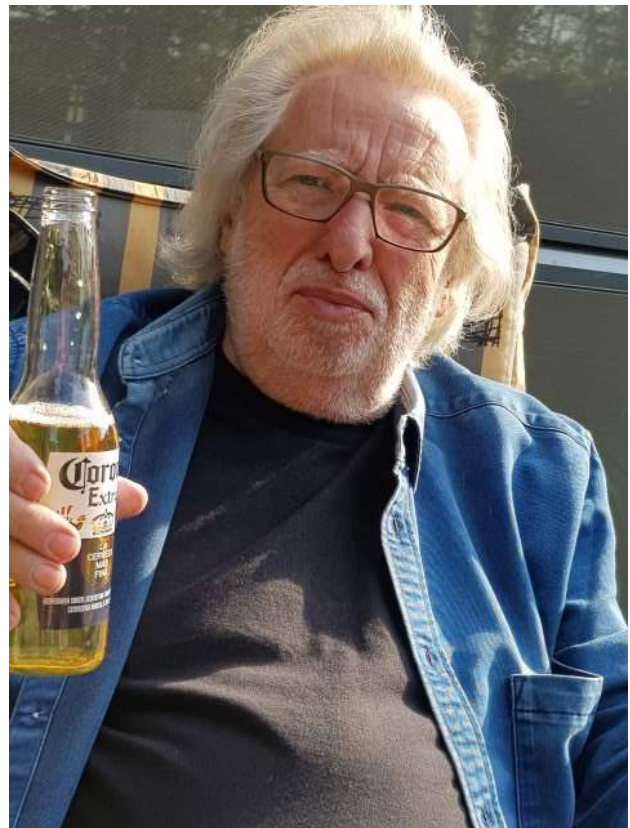
...ondanks de corona sommige van onze leden gewoon een jaartje ouder werden, proficiat mannen! Goed nieuws voor die eerste donderdag dat we terug kunnen repeteren, de kelen zullen rijkelijk gesmeerd worden.

...de werkploeg van Huize Radeske een veiligheidsprotocol opstelde zodat jeugdverenigingen in alle veiligheid kunnen genieten van ons wondermooie eigendom.

...Guy Davidson voortaan bezoek mag ontvangen in de Eeuwfeest\Monicakliniek in de Harmoniestraat vanaf 17u. Hij blijft ook telefonisch bereikbaar op 03/2402311.

...ze in de Sint-Anna-ten-Drieënkerk op Linkeroever toch reeds op 10 oktober om 20 uur een Verlaine-concert plannen op muziek van Debussy en Fauré. Acteur Stefaan Degand nestelt zich in de rol van de 'poète maudit', Werner Van Mechelen zorgt voor het zangwerk en verder wordt er muziek geleverd door het Desguin Strijkkwartet en pianist Florestan Batallie. Inkom: 25€ (15€ voor -26-jarigen). Kaarten via www.anna3.be/Verlaine .

...de meeste zangers die Corona meer dan beu zijn, maar je hebt altijd uitzonderingen.

...Hilde, de zus van Jan van den Eynde, voor De Standaard op bezoek ging bij hoogleraar biostatistiek Molenberghs en daar het volgende optekende omtrent Corona en koren: "We weten uit clusterbesmettingen in kerkkoren wél dat bassen en baritons meer risico lopen om besmet te geraken dan alten en sopranen. Je hebt met andere woorden een flinke toeter nodig om het virus te verspreiden. Dat wijst op besmetting via de lucht. Daar staat tegenover dat koorleden die bij een uitvoering in de pauze samen koffie dronken, ook meer kans liepen op infectie dan wie dat niet had gedaan. Dat wijst op contactverspreiding. Maar welke besmettingsronde de voornaamste was, weten we niet." De les? Drink geen koffie???

Deze morgen met de fiets
een bak Duvel gaan kopen,
tot ik dacht, als ik val
zijn de flesjes misschien kapot.
Het is beter dat ik hem nu opdrink.
Gelukkig dat ik dat gedaan heb,
want ik ben daarna nog 5
keer met mijn fiets
gefallen....

Onze door Corona geannuleerde activiteiten

Zondag 7 juni 2020

Bozar - Singing Brussel concert

Zondag 5 juli 2020

Heilige Geest – 14de zondag v/h jaar

ZWK wijkt nooit *behalve voor Corona*

Zondag 2 augustus 2020 - 10u30

Heilige Geest – 18^e zondag v/h jaar

Zondag 6 september 2020 - 10u30

Heilige Geest – 23^e zondag v/h jaar

Zondag 11 oktober 2020 -

Sint-Paulus – 28^e Zondag v/h jaar

Zondag 23 mei 2021

RADESKE – 50 jaar + 1

Werkten mee aan dit nummer:

Luc Korthoutd, Rik Neel, Jan Leers, Tony Ah Munn, Paul Avermaete, Ludo Engelen, Johan Clerckx, Guido De Graeve, Jenny Backx, Marcel Coppens (v.u.).